

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

XII. Cœlum, sive Origines.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

Thebas similiter vident. Per *Thebas* enim actionum fines describuntur (cum *Thebis* *Pene* he esset domus & perfunctum.) Hinc sit, ut nesciant, quò se vertant, sed de summa rerum incerti & fluctuantes, tantum subitis mentis impulsibus in singulis circumagantur.

XI.
ORPHEUS, SIVE PHILO-
SOPHIA.

Fabula de *Orpheo* vulgata, nec tamen interpretem fidum per omni sortita, *Philosophia* universa imaginem referre videtur. Persona enim *Orphei* viri admirandi, & plane divini, & omnis harmonia periti, & modis suavibus cuncta vincentis, & trahentis, ad *Philosophia* descriptiōnem faciliter transitu traducitur. Labores enim *Orphei*, Labores *Herculis*, quemadmodum opera Sapientiae, opera Fortitudinis, dignitate & potentia superant. *Orpheus* ob amorem uxoris morte immatura præceptæ, fretus lyra, ad Inferos descendere sibi in animum duxit, ut Manes deprecaretur; neque sp̄c sua decidit. Nam placatis Manibus & delinitis, suavitate cantus & Modulatiōnibus, tantum apud eos potuit, ut ei uxorem secum abducere indulsum sit: Ea tamen lege, ut illa cum à tergo sequeretur, ipse autem antequam ad luminis oras perventum esset, ne respiceret. Quod cum ille nihilominus, amoris & cura impatiens (postquam ferè in tuto esset) fecisset, rupta sunt foedera: atque illa ad inferos gradu precipiti relapsa est. Ab illo tempore *Orpheus* mœstus, & mulierum osor, in solitudines profectus est, ubi eadem cantus, & Lyræ dulcedine, primò feras omnigenas ad se traxit, adeò ut naturam suam exuentes, nec irarum aut ferocitatis mores, nec libidinis stimulis, & furoribus præcipites actæ, nec ingluviem satiare, aut præda inhiare amplius curantes, in morem Theatri, illum circumstarent, benignas & mansuetæ inter se factæ, & tantum Lyra concentui aures præbentes. Neque is finis, sed tanta Musica vis, & potentia fuit, ut etiam sylvas moveret, & lapides ipsos, ut illa quoque se transferrent, & sedes suas circa eum, ordine & modo decenti ponerent. Hæc ei cum ad tempus feliciter & magna cum admiratione cessissent; tandem *Thracia* mulieres stimulis *Bacchi* percitate, primò cornu raucum, & immane sonans inflarunt: Ex eo, propter strepitum, musica sonus amplius audiri non potuit: Tum demum soluta virtute, qua ordinis, & societatis istius erat vinculum, turbari cœptum est, & ferae singulæ ad naturam suam redierunt, & se invicem ut prius persecuta sunt; neque lapides, aut sylva suis manserit locis: *Orpheus* autem ipse tandem à mulieribus furentibus disceptus est, & sparsus per agros; ob cuius mortis mœrem, *Helicon* (fluvius Mufis sacer) aquas sub terram indignatus condidit, & per alia loca caput rursus extulit. Sententia Fabulæ evadetur esse. Duplex est *Orpheus* Canto: Altera ad placandos Manes; Altera ad trahendas feras & sylvas. Prior ad naturalem Philosophiam, Posterior ad Moralem, & Civilem aptissimè refertur. Opus enim naturalis Philosophiae longè nobilissimum, est ipsa restitutio, & instauratio rerum corruptibilium,

& (hujuscce rei tanquam gradus minores) corporum in statu suo conservatio, & dissolutionis & putredinis retardatio. Hoc si omnino fieri detur, certè non aliter effici potest, quam per debita & exquisita Naturæ temperamenta, tanquam per Harmoniam lyrae, & modos accuratos. Et tamen cum sit res omnium maximè ardua, effectu plerumque frustratur. Idque (ut verisimile est) non magis alias ob causam, quam per curiosam, & intempestivam sedulitatem & impatientiam. Itaque *Philosophia*, tantæ rei ferè impar; atque idcirco meritò mœsta, veritatem ad res humanas, & in animos hominum, suauem & eloquentiam, virtutis, & æquitatis, & pacis amorem insinuans populorum cœtus in unum coire facit; & juga legum accipere, & imperiis se submittere, & affectuum indomitorum obliuisci, dum præceptis, & disciplinae auscultant, & obtemperent: Unde paulo post ædificia extruuntur, Oppida conduntur, Agri & Horti Arboribus conseruntur; ut lapides, & sylvas non abs re convocari & transferri dictum sit. Atque ista rerum Civilium cura, rite atque ordine ponitur post experimentum corporis mortalis restituendi sedulo tentatum; & ad extremum frustratum; Quia mortis necessitas inevitabilis evidentius proposita, hominibus ad æternum itatem, meritis, & nominis fama quærendam, animos addit. Etiam prudenter in Fabula additur, *Orpheum* à mulieribus, & nupetis alieno animo fuisse, quia nuptiarum delinquentia, & liberorum charitates, homines plerumque à magnis, & excelsis erga res publicas meritis avertunt, dum immortalitatem propagine, non factis, assequi satis habent. Verum & ipsa Sapientiae opera, licet inter humana excellant, tamen & suis periodis clauduntur. Evenit enim, ut postquam regna, & res publicæ ad tempus floruerint; subinde perturbations, & seditiones & bella oriantur; inter quorum strepitum, primò leges conticescant, & homines ad naturam suæ depravationes redeunt; atque etiam in agris, atque oppidis vastitas conspicitur. Neque ita multò post (si hujusmodi furores continentur) literæ etiam, & *Philosophia* certissimè discerpitur: adeò ut fragmenta tantum ejus, in paucis locis, tanquam Naufragii Tabulae, inveniantur, & barbara tempora ingruant; *Heliconis* aquis sub terra mersis, donec debita rebus vicissitudine, non iisdem fortasse locis, sed apud alias Nationes erumpant, & emanent.

XII.
COELUM, SIVE ORIGINES.

Tradunt Poëta *Cœlum* antiquissimum Deorum exitiisse; Hujus partes generationis à filio *Saturno* falce demelias fuisse. *Saturnum* autem sobolem numerosam generasse: Sed filios continuo devorasse: tandem vero *Iovem* exitium effugisse, & adultum, patrem *Saturnum* in Tartarum detrusisse, & regnum accepisse: quin etiam Patris genitalia eadem falce, qua ille *Cœlum* execuerat, abscidisse, atque in mare projecisse, inde Venerem natam esse. Postea vero *Iovis* regnum vix confirmatum, duo memorabilia bella exceperit. Primum *Titanum*, in quibus

Hhh 2 debel-